

Ultra-usporena svetlost - "međudimenzionalni most" između materije i duha

U radu [1] definisani su svi ključni fenomeni Apsolutne Stvarnosti, do kojih smo došli kombinacijom naučnih saznanja, dubokih ezoterijskih znanja i drevnih kosmogonija.

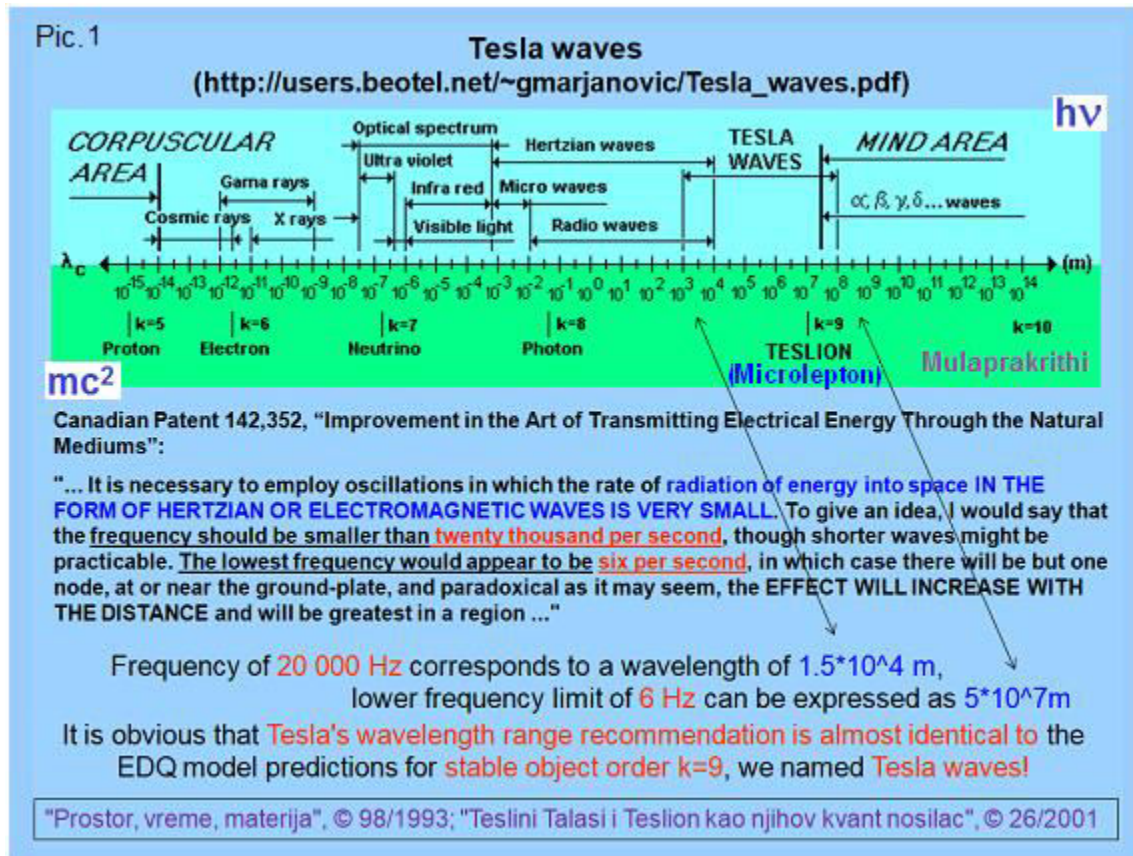
U skladu sa postulatima Modela Kvantizovanih Gustina Energije [2], definisali smo preciznu hijerarhiju materijalno-duhovnih fenomena i matricu njihove isprepletenosti – što nam nudi konkretne uvide u strukturu Stvarnosti do najsitnijih detalja (Sl.5 u [1]) pri čemu ona obuhvata sve oblike i nivoe postojanja od materijalnog, makro (II kvadrant), mikro (III kvadrant) do duhovnog segmenta Realnosti (IV kvadrant), od najnižeg do najvišeg nivoa svesnosti, od Univerzuma (k-11) do Vrhovnog Duhovnog Apsoluta – Brahmana (k+29) koji predstavljaju komplementarni par, dve strane "Jednog", na isti način kao što fizičko telo čoveka (k0) i njegova duša – Điva (k+16) čine Jedinstvo materijalnog i duhovnog aspekta jednog istog bića ispoljenog u više energetskih slojeva, odnosno ravni postojanja, gde svaki od njih ima svoju strukturu, karakteristike i kvalitete, što je detaljno opisano u raznim teozofskim učenjima, kosmogonijama i filozofskim školama.

Više je nego interesantno da je „Čovek“ pozicioniran u tački preseka linije evolucije-involucije i apscise (energije), tačno na poziciji zlatne sredine između oblasti crnog i ordinate koja ukazuje na poseban značaj čoveka kao najsavršenijeg materijalno-duhovnog fenomena Kosmosa i njegovu posebnu, veoma važnu, ulogu koju mu je Tvorac namenio u svom Stvaranju (Sl.10 u [1]). I što je najzanimljivije: susret materije i duha odvija se na energetsko-prostornoj poziciji koju sam nazvao hiperdimenzionalni ekvator i koja odgovara frekvenciji od 1 herca – što je ritam otkucaja ljudskog srca... Zaista je teško poverovati da je to samo "neobična slučajnost" ...

Dakle, susret materije i duha se odvija u "prelaznom području" gde se najsitnije nuklearne čestice i najsuptilniji oblici EM polja prepliću sa najgrubljim oblicima etra – Teslinim „gasovitim medijumom“, što je intuitivni genije Nikola Tesla opisao na sledeći način:

(citat¹), „Primarna supstanca, bačena u beskonačno male vrtloge ogromne brzine, postaje gruba materija; sila jenjava, kretanje prestaje i materija nestaje, vraćajući se u primarnu supstancu.”

Prema utvrđenoj hijerarhiji „Stabilnih objekata“ KGE modela, ovo je oblast najsuptilnije forme "Teslinih talasa" i pozicija objekta na kvantnom nivou k+9 nazvan „Teslion“² u čast Nikole Tesle, koji je upravo ovaj segment frekvencija (sl.1) preporučio za ostvarenje njegove ideje za bežični prenos energije...

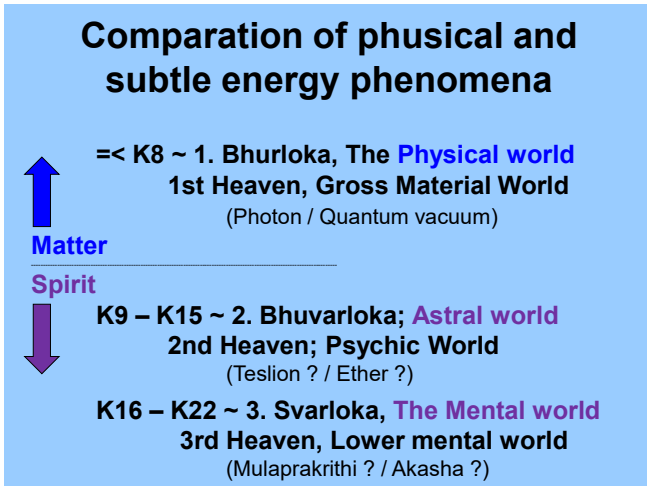

¹ Nikola Tesla, „Man's Greatest Achievement”, New York American, Jul, 6. 1930

² Copyright: Goran Marjanovic, BScE ("Unconventional Physics"), "Prostor, vreme, materija", © 198./1993; "Teslini Talasi i Teslion kao njihov kvant nosilac", © 26./2001. U terminologiji drugih istraživača srodna pojava se naziva "Microlepton" (Dr. A.F. Okhatrin) ili "Etheron" (Prof. I.L. Popescu), itd.

Imajući u vidu da je segment Realnosti k+9 ~ k+15 oblast 2. Neba, psihički svet prema hrišćanskoj kosmogoniji ili Bhavarloka, odnosno astralni svet prema upanišadskoj kosmogoniji – sasvim je nesumnjivo da je Nikola Tesla veoma važan u ovoj priči o Apsolutnoj Realnosti prema kojoj je on - sasvim nesumnjivo, istinski Naučni Prometej 21. veka.

Foton je na kvantnom nivou k+8 - ali Tesla je rekao da radi sa drugačijim (*“Ne-Hercijanskim”*) talasima i preporučuje da se koriste frekvencije od 20 hiljada herca do 6 herca. Upravo to je oblast stabilnog objekta k+9 koju sam - obzirom na ovu Teslinu izjavu - nazvao "Teslion" - a pripadajuće područje energetskih vibracija – *“Teslini talasi”*. To je bio ključni motiv da se više zainteresujem za nasleđe Nikole Tesle i njegovu etersku tehnologiju, odnosno tehnologiju skalarnih fenomena.

Oblast Teslinih talasa, kvantni nivo k+9 prema MKGE je od izuzetnog značaja jer je to deo Apsolutne Realnosti gde se sreću materija i duh, i gde se prelaz iz fizičkog u duhovni svet odvija između prvog i drugog Neba - prema hrišćanskoj kosmogoniji, tj. između prve i druge Loke prema upanišadskoj kosmogoniji.

Dakle ključni fenomen „zone materija-duh tranzicije“ je stabilni objekat k+9, čija je talasna forma manifestacije oblast *“Teslinih talasa”*, koja ima sedam svojih pod-nivoa³ i u svom najsuptilnijem obliku prelazi u formu akashe (k15 -> k16) [3] kao dominantnog medijuma Nižeg mentalnog sveta (Svarloke ili. 3. Neba)...

Učinjena analiza pokazala je punu saglasnost matematičko-grafičke interpretacije Realnosti opisane Modelom KGE, drevnih predanja i narodne tradicije što ćemo ilustrovati sledećim primerom.

Prema [4] *Drugo nebo, Psihički svet (Bhavarloka, Astralni svet) je nadčulni svet koji se takođe sastoji od sedam ravni, sa po sedam pod-ravni. Najniže tri od ovih sedam ravni (k9-k11) su takozvana "pakla", četvrta ravan odgovara pojmu "čistilišta" (k12), dok su najviše tri ravni takozvani "rajevi" (k13-k15). Kada napustimo fizičko, grubotvarno, materijalno telo, pretrpevši iznenadnu promenu forme egzistencije koju nazivamo "smrt", najpre idemo na jednu od ovih ravni koristeći naše psihičko telo (Astralni dvojnik). Na slici 7, „Jedinstvo Materije i Duha”, u [1] je pokazano da se kvantni nivoi koji odgovaraju pojmu „pakla” „preslikavaju u poziciju koja na „materijalnoj strani odgovara “Mesecu” a oni koji odgovaraju pojmu „raja” preslikavaju se u „Sunce”. Ono što je zaista više nego interesantno je da u tradiciji naših naroda postoji verovanje da se duše loših ljudi grupišu⁴ na mestu gde mi na našem nivou egzistencije, na fizičkom planu, vidimo mesec a duše dobrih ljudi tamo gde mi vidimo sunce ...*

Obzirom da Apsolutna stvarnost podrazumeva realno postojanje Astralnog dvojnika kao „ne-čestične” forme bića u psihičkom svetu, koje nastavlja egzistenciju posle smrti fizičkog tela – onda je sasvim logično i pitanje – koliko god ono bilo kontroverzno i pseudo-naučno - da li je moguća bilo kakva komunikacija bića iz ovih (i viših) Planova postojanja?

Slučajnost se nekako umešala u ovakva moja razmišljanja i setih se reči Miloša Tarabića⁵:

„Napraviće čovek sanduk i u njemu će biti neko sokočalo sa prikazama, a da neće umeti sa mnom mrtvim da besedi, bez obzira što će to sokočalo biti blizu ovome drugome svetu ko vlas do vlasu kose na svim ljudskim glavama. Uz pomoć toga sanduka sa sokočalom čovek će moći da vidi šta se svuđe na ovome zemaljskome šaru čini. Moći će odavde iz Kremna da vidi šta se tamo iza sedam gora i sedam mora čini, a da za mene raba božjeg, što vas vako u snu i javi mrtav pohodim i što sam vam vako blizu neće hteti ni da zna, ni da sazna⁶.“

³ Septenary Principle, https://theosophy.wiki/en/Septenary_Principle; (H. P. Blavatsky wrote: Everything in the metaphysical as in the physical Universe is septenary ...)

⁴ U „duhovnom svetu“ postoji samo jedan zakon – slično privlači slično ...

⁵ Miloš Tarabić (1809-1854) i Mitar Tarabić (1829-1899), ujak i nećak, bili su dva nepismena seljaka iz sela Kremna na planini Tari koji su imali vizije budućnosti.

⁶ „... Upoznavši se sa najnovijim metapsihičkim ispitivanjima raznih evropskih naučnika, pokušao sam da tajanstvene pojave u našem narodu pokupim, sredim i donekle da ih objasnim. Pri tome sam se držao načela: *relata reffero* (pričam kako sam čuo), ostavljajući da buduća nauka o tome kaže svoju poslednju reč...“, **Kremansko proročanstvo – Dr Radovan N. Kazimirović, Silmir Beograd.**

Reči Miloša Tarabića: *“to će sokoćalo biti blizu ovome drugome svetu ko vlas do vlasi kose”* – kojima on još pre 200 godina opisuje današnji televizor, asocirale su me na bliske pozicije fenomena k+8 i k+9 – “fotona”, kvanta nosioca Elektromagnetnih talasa i “Tesliona”, kvanta nosioca Etarskih, skalarnih talasa gde jedni pripadaju fizičkom a drugi duhovnom aspektu ISTE Realnosti – i to je bio prvi nagoveštaj realne, tehnički ostvarive, mogućnosti komunikacije između bića koja pripadaju različitim Planovima postojanja...

Od ranije mi je bilo poznato da naše ćelije komuniciraju putem tzv. “sporih fotona”, što je detaljno izloženo u radu “Svetlost na tragu duha”, Slađana Marjanović, dipl.filoz. [5], odnosno pomoću “biofotona” što je termin dr. Fric Albert Pop-a koji je svojim merenjima dokazao:

(cit. [5]): *“da ove “biofoton emisije”, kako ih je nazvao, obezbeđuju savršen sistem komunikacije i prenose informacije na mnoge ćelije kroz organizam. “Biofotonsko polje” smešta i pretražuje informacije koje se zatim koriste za upravljanje biološkim procesima.”*

Termin “spori foton” je druga reč za “usporenu svetlost” što me odmah asociralo na rad “Smanjenje brzine svetlosti na 17 m/s u ultrahladnom atomskom gasu”, dr L.Vestergaard Hau [6] objavljenom u časopisu Nature, broj 397 od 18 februara 1999.g, gde su detaljno prezentovani izvršeni eksperimenti i dobijeni rezultati.

Iako je to bilo pre više od dvadeset godina, setio sam se naše prepiske gde sam je upoznao sa predviđanjima Modela KGE koji – po vrlo jednostavnom obrascu - daje “očekujuće vrednosti” brzine fotona na određenim temperaturama - što je i potvrđeno njenim prethodnim merenjima sa velikom tačnošću ...

Dakle, hlađenjem medijuma (“ultracold atomic gas”) brzina propagacije fotona je smanjena do vrednosti 17 m/s a u kasnijim eksperimentima čak i toliko usporena da su se ubrzo pojavili brojni senzacionalistički naslovi “zaustavljena svetlost” i slični... No – to je naučna, eksperimentalna realnost.

Palo mi je na pamet da ako se spori fotoni kojima komuniciraju naše ćelije (biofotoni,) dovoljno uspore oni, prema “Energija –prostor” dijagramu (sl.8 u [1]) “prelaze” sa nivoa k+8 na nivo k+9 čime “ultra-spori” fotoni postaju “rezonantni” sa Teslionima koji su kvanti etarske vibracije na “Astralnom nivou” ... što bi, očito, mogla biti “tehnička” osnova nekog “Edisonovog spirit box-a” – neostvarenog sna “Čarobnjaka iz Menlo Parka”...⁷

Efekat “usporenja svetlosti” dr L.Vestergaard Hau [6] objašnjava se nepravilnim oblikom krive ideksa loma u blizini linije apsorpcije datog materijala, pa u skladu sa tim, grupna brzina laserskog impulsa, u tom regionu, može prevazići brzinu svetlosti - što naravno ne važi za sve fazne brzine nego samo za znatno manji deo spektra, pri čemu osnovna forma impulsa ipak ostaje sačuvana. U slučaju smanjenja brzine svetlosti, koje u pomenutom eksperimentu iznosi gotovo DVADESET MILIONA puta, koriste se veoma slični efekti. U samom članku objašnjenje je prilično detaljno ali se koriste izuzetno stručni pojmovi vezani za strukturu materije, energetske prelaze i veoma složena objašnjenja vezana za rezonantan odnos korištene talasne dužine i karakteristike prenosa datog materijala na veoma niskim temperaturama (reda nano Kelvina, ~10⁻⁹K).

Objašnjenja su logična, jasna i sasvim argumentovana. Ipak, za njihovo razumevanje potrebno je mnogo strpljenja i znanja iz oblasti strukture materije i teorije telekomunikacija jer je obrazac za izračunavanje grupne brzine prostiranja određenog elektromagnetskog talasa kroz neku sredinu veoma komplikovan. No – Model KGE je ponudio mnogo jednostavnije rešenje (vrlo prost obrazac) koje je uprkos tome dalo odlične rezultate.

Obzirom na to, izračunao sam brzinu fotona čija bi “gustina energije” (kvantni nivo) odgovarala fenomenu k+9 i na moje veliko iznenađenje dobio vrednost od 330 m/s – što je brzina zvuka u vazduhu ...

Dakle – iako se radi o “raznorodnim” supstratima, analogija strukturnih mehanizama je potpuna jer je brzina zvuka, longitudinalne mehaničke (volumetrijske) vibracije molekula vazduha potpuno identična brzini “ultra-sporog” fotona, čime najsuptilnija forma vibracija EM polja (k+8) postaje potpuno saglasna (usklađena, harmonizovana) sa najgrubljom formom (zapreminskih) vibracija etarskog supstrata (k+9) ...

Zvuk se definiše kao fizička pojava koja nastaje usled vremenski promenljivih poremećaja stacionarnog stanja elastične sredine koji se manifestuju kao promene “zvučnog pritiska” – koje predstavljaju promenljivu komponentu ukupnog pritiska u nekoj tački elastične sredine koja se superponira atmosferskom ili statičkom pritisku. Zvučni pritisak je skalarna fizička veličina koja opisuje jačinu zvuka...

Za Nikolu Teslu “svetlost je zvuk u etru”, odnosno⁸ *“Svetlost ne može biti ništa drugo nego longitudinalni poremećaji etra u obliku naizmeničnih sažimanja i razređivanja.”*

Isti strukturni mehanizam manifestovan u različitim medijumima ali identičan po “energetskom sadržaju” – iskazan kao frekvencija ili brzina vibracija (zvučnih, elektromagnetnih ...) - kontrakcija i ekspanzija nekog medijuma odnosno treperenje koje se pravilno ponavlja - vibrira - u nekom medijumu pri čemu to može biti vazduh, voda, EM polje - ali i etar takođe.

Kao što znamo - kada se učestalost spoljašnje sile koja uzrokuje oscilacije podudara sa sopstvenom frekvencijom tela na koje ona deluje dolazi do porasta intenziteta oscilacija što je fizička pojava koja se naziva

⁷ *“I have been at work for some time building an apparatus to see if it is possible for personalities which have left this earth to communicate with us”*: Those are the words of the great inventor Thomas Edison in an interview in the October 1920 issue of *The American Magazine*.

⁸ Tesla Sees Evidence Radio and Light Are Sound, New York Times, Sec. X, P. 9, c. 1, April 8, 1934

rezonasa. Drugim rečima rezonansa ("satreperavanje") je mehanizam za transfer energije iz jednog sistema u drugi iako se radi o različitim medijumima – npr glas operskog pevača prenet putem vibracija molekula vazduha na telo staklene čaše – ukoliko je frekvencija zvuka jednaka rezonantnoj frekvenciji čaše - može dovesti do toga da se čaša rasprsne u paramparčad ...

Dakle – sa aspekta strukturnih mehanizama mogućih energetskih transfera – **"ultra-usporena svetlost"** postaje potpuno saglasna ili "interaktivan medijum" sa fenomenima iz oblasti k+9 koji pripadaju "astralnom svetu". Time se ukazuje realna mogućnost komunikacije (transfera energije, informacija...) između svetova različitih denziteta i **"međudimenzionalni most"** između materijalnog i duhovnog aspekta Apsolutne stvarnosti.

Eksperimentalna realnost nas uči da optički medijumi poput stakla, raznih smola, kristala i sličnih smanjuju brzinu svetlosti (menjaju talasnu dužinu – "boju" ...) tako da "ezoterijski rekviziti" poput "kristalnih kugli", "magičnih ogledala" i sličnih ipak dobijaju neki, tehnički logičan, smisao ...

Merenjem ruskih naučnika⁹ utvrđeno je da je rezonantna frekvencija Keopsove piramide 6.8 Hz što je oblast 2. Neba (Bhuvarko) ili Astralnog sveta - čime, piramide postaju krajnje kontroverzni objekti čiji značaj i uloga u opšte-kosmičkim energetskim tokovima postaje sve veća i interesantnija...

Obzirom na sve rečeno – nazire se istinska mogućnost ostvarenja Teslinih dalekovidnih ideja¹⁰:

"Ljudska svest pomeriće granice života i biće moguće razgovarati sa dušama umrlih odvojenim od tela. Ova saznanja dodatno će pomeriti naše shvatanje o razlici života i smrti"

i time prevaziđena mogućnost da – kako je to danas - samo posebno obdareni i uvežbani pojedinci primaju informacije dobijene našim "unutrašnjim" (astarlni dvojniki) čulima ...

Ukratko – Tesline etarske tehnologije, potpuno saglasne drevnim znanjima, predstavljaju *ne samo "Kapiju zvezda" kako je Artur Klark nazvao "ogledala" koja nam potopljena u vodu ili posmatranjem mesečevog odbleska u njima omogućuju uvide u nesvakidašnju realnost, u jedan "preokrenuti univerzum" u kojem su - ponirući pogledom u taj drugi i drugačiji svet, ljudi nastojali da zavire u budućnost, kako bi saznali nešto o svojoj ili tuđoj sudbini... - nego – predstavljaju "Ključ univerzuma" kojim ćemo se – jednoga dana, po svemu sudeći, – "priključiti" na "radni točak Prirode" baš onako kako je to Tesla rekao u svom govoru u Američkom Institutu elektro inženjera 1891. g:*

"Kako mnoge generacije prolaze, naše mašine će biti pokretane snagom koja će se moći dobiti u bilo kojoj tački Univerzuma. ... Ova ideja nije bajka ... Nalazimo je u dražesnom mitu o Anteusu, koji snagu dobija iz zemlje ... Svuda u svemiru postoji energija. Da li je ona statična ili kinetička? Ako je statična, naše nade su uzaludne; ako je kinetička - a to znamo da jeste, samo je pitanje vremena kada će ljudi uspeti da svoje mašine priključe na radni-točak prirode."

Šta više - "međudimenzionalni most" između materije i duha čini mnogo ostvarivijom i njegovu ideju iskazanu rečima¹¹:

"Priroda je u univerzumu uskladištila beskonačnu energiju. Večni primalac i prenosilac ove beskonačne energije je etar."

koje ukazuju na REALNU mogućnost rešavanja ključnog problema naše civilizacije – ovladavanje čistom energijom, a energija je osnova svih aspekata života...

Kao završnu napomenu podsećam da su na Astralnom nivou (i višim) pojmovi gravitacije, inercije, prostora i vremena samo mislene imenice te da "međudimenzionalni most", (realizovan u evolutivnom smeru usporenjem fotona k+8 -> k9) može biti realizovan i u "inverznom obliku" (u involutivnom smeru, ubrzanjem k+9) pomoću "superluminalnih Tesliona" (k+9 -> k+8) – što najverovatnije i jeste strukturna forma "Torzionih polja" čija "tekstura" izmiče savremenoj fizici... ☺

U Beogradu, 14.11.2023.g.

Goran Marjanović, dipl.ing.

Reference:

1. "Nauka i duhovnost", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/Synthesis_sr.pdf
2. "Model Kvantizovane Gustine Energije", <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/srobjden.html>
3. "The Relationship of Light, Ether and Akasha", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/LightEtAk_e.pdf
4. SVEST NAUČNI IZAZOV 21. VEKA, Zbornik radova sa ECPD seminara 27-28 septembar 1996, Beograd, Dejan Raković, Đuro Koruga.
5. "SVETLOST NA TRAGU DUHA", <http://www.teslascalar.com/Srp/SvetlostNaTraguDuha.pdf>
6. Light speed reduction to 17 metres per second in an ultracold atomic gas", /L.Vestergaard Hau, S.E.Harris, Zachary Dutton & Cyrus H. Behroozi/,

⁹ Piramide – interfejs za komunikaciju sa naduzročnom Realnošću, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/Piramide.pdf>

¹⁰ Wireles: the life, work and doctrine of Nikola Tesla, Branimir Jovanović..

¹¹ Nikola Tesla – Lecture at Columbia College, N.Y., May 20, 1891